

vil yde sin Støtte til Lovforslagets Fremme. Jeg ved godt, og jeg har faaet det bekræftet af den ærede Ordførers Udtalelser, at Venstre i stort Tal ikke vil gaa med til en Forhøjelse af Grundskatterne i kommende Tider, saa det bliver særlig mærkbart; men jeg takker dog alligevel de Medlemmer af Partiet Venstre, som baade i Betænkningen og her i Salen har udtalt Formodning om, at der allerede i næste Samling kommer et tilsvarende Grundskyldforslag til den kommunale og amtlige Beskatning, og en af Grundene, hvorfor jeg meget anbefaler at stemme for det foreliggende Lovforslag, er den, at jeg tror, det vil drage den kommunale Grundskyldbeskatning med sig, til Forbedring og Retfærdiggørelse af vor kommunale Beskatning. Jeg takker for øvrigt for alle de Argumenter, der fra Ordføreren og fra anden Side er fremført til Begrundelse af dette Lovforslag og til Anbefaling af det, dem kan jeg ganske tiltræde.

Til de betænkelige, baade fra det konservative Folkeparti og indenfor Venstre, vil jeg sige, at hvis de tror, at dette Lovforslags Gennemførelse vil bevirke, at man ad Aare kommer til at gaa videre ad denne Vej, er det formentlig ud fra den Betragtning, at Udviklingen og Fremtiden vil vise, at dette Lovforslag indeholder saa betydelige Forbedringer fremfor det bestaaende, at det animerer til at gaa videre ad den Vej; og jeg tror, det er for stærk en Reaktion, at man ikke tør begynde paa et Princip ud fra en forudfattet Frygt for, at man saa gaar videre ad den rigtige Vej i en ny Retning. Jeg er ganske overbevist om, at dette Lovforslag er en Begyndelse, thi jeg ved, at det er den rigtige Vej, men paa den anden Side vil jeg gerne ved denne Lejlighed have Lov til at understrege, at det forekommer mig, det vilde være klogere, set fra et konservativt, eller lad mig hellere bruge Udtrykket et reaktionært Synspunkt, at faa dette lille uskyldige Lovforslag gennemført, der dog hverken kan gøre Skade eller Gavn i sine sociale Virkninger i Øjeblikket, for saa at slaa Princippet ned, naar det er prøvet; det kan man jo roligt gøre, hvis man selv tror paa, at det er i gal Retning, man styrer. De sidste Bemærkninger er til Beroligelse ogsaa for dem, der indenfor Venstre viser reaktionære Tilbøjeligheder i denne Sag. Jeg haaber, dette Lovforslag maa gaa igennem i denne Samling baade i dette Ting og i det andet høje Ting.

Vanggaard: Naar jeg kan stemme for det foreliggende Lovforslag, er det ikke,

fordi jeg i nogen Henseende kan anse det for bedre end det, vi har. Jeg anser det tværtimod for langt ringere end Ejendoms-skylden. Saaledes som vi nu har den, med de Fradragsregler, der nu er, har vi for længe siden faaet lige Skat paa lige Jord. (Afbrydelse). Der siges nej. Ja, Fradragene er maaske saa stærke, at de mindre Ejendomme for Tiden har nogen Begunstigelse. Her gaar vi nu over til delvis at indføre et nyt Princip, idet man beholder Ejendoms-skylden delvis. Jeg kan, som sagt, stemme for Forslaget. Jeg vil ikke sige som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, at det gør hverken Skade eller Gavn. Jeg tror, det nærmest vil gøre Gavn, idet der ligger noget af en Undervisning deri. Ganske vist forfuskes det noget ved, at vi ikke faar den rene Grundskyld; men naar jeg dog kan slutte mig til Forslaget, er det netop, fordi vi paa dette Omraade trænger til at komme ud i den virkelige Verden. Grundskyld, Georgeisme, og hvad man nu kalder det, er for enkelte Mennesker næsten blevet en Religion, selv om den ikke kan erstatte Religionen. Og for andre, særlig for et bestemt politisk Parti, er det blevet en Gevinst, som man dog har været svært forsigtig med at indkassere. Den tidligere radikale Regering kom med en stor Bunke Skattelove, og først i sidste Øjeblik, da den nogenlunde kunde forudse sin nære Afgang, fik man dette af Partiet til enhver Tid højt lovpriste Beskatningsprincip, medens man ellers skulde synes, at det maatte have været den første Skattelov, der blev gennemført i de mange Aar, Partiet sad ved Styret, og da saa mange andre Skattelove blev gennemført.

Der knytter sig til Indførelsen af en Grundskyld helt fantastiske Forestillinger, og man har overalt forsømt at tage Arbejdet op for at imødegaa dem. De har derfor groet deres Vækst; men jeg tror, at man nu er kommet saa vidt, at man vil se Dyret. Derfor kan jeg ønske at faa Sagen frem i Virkelighedens Lys. Jeg havde, som sagt, helst set Systemet gennemført i sin Renhed. Thi saa vilde det have virket noget stærkere som Undervisningsmiddel end nu med den delvise Sammenblanding med Ejendomsskylden. Jeg er selvfølgelig glad for, at mit Parti fastholder, at vi ikke skal forøge de faste Ejendomsskatter til Staten. Jeg er enig med den ærede Ordfører (Pinholt) i, at de er væsentlig kommunale Skatter, og de er jo ogsaa blevet ganske voldsomt forøget. Vi maa derfor fastholde, at disse Skatter ikke forøges overfor Staten. Og det tror jeg, man kan fastholde lige